

סמי"ר גדרון אבישי

5225420

בן עמיה ורפהאל

נולד ב - 28.10.1977

התגייס לצה"ל ב - 29.11.1995

שרת בפלוגת הקשר

נהפל ב - 4.2.1997

בתאונת מסוק בטיסה מבצעית לבנון.

אביישי גדרון

בן עמיות ורופא. נולד ביום ט"ז חשוון תשל"ח 1977. 28 בבית החולים "כרמל" בחיפה. אח צער לאורי ומירב. אביishi היה ילד יפה תואר, שהתבלט בשערו הבלונדי המוזהב וביפויו. בגיל שנתיים צלום לפרסומת לחנות למוצריו תינוקות. הילד החביב במשפחה, שתמיד פינקו וננהנו לשחות במחיצתו ואחיזותו הבוגרות נהנו לשחק אליו. אביishi גדל והתחנן בקרית מוצקין. החל לימודיו בבית הספר היסודי "בן גוריון" וסיים בחצטיינות בכיתה העיונית במגמת ספוגט, בקרית החינוך "אורט" מוצקין. חביבתו ואישיותו ריכזו סביבו תמיד חברים ובסים והוא התב楼下 מילדותו כמנהיג חברתי. בבית הספר היסודי ובבית הספר התיכון היה חבר במועדצת התלמידים. כבר בכיתה ב' בלטו נטיותיו של אביishi לספרות והוא הצטרכן לבית הספר לכדורסל בקרית מוצקין והיה חבר בקבוצות הלינה העזריות בקטסל. עם המעבר לבית הספר התיכון עבר לענף הכדוריד במסגרת אגודות "מכבי עירוני מוצקין". תוך זמן קצר היה לשחקן המציגו והתמנה ל"קפטן" של הקבוצה. ההנדבות לכל ממשימה והעזה לולת הי תוכנותיו הבולטות. הוא אהב מאוד לסייע לאנשים ובעיקר לציבור החלש. כשהיה בכיתה י' החל בהדרכת ילדים ממשפחות מצוקה וילדים עולים בפניםיה יום בקרית מוצקין, עזר להם בהכנות שיורי הבית, שיחק והדריך אותם בפעולות גופנית. אביishi נקשר אליהם מאד והם אליו, והוא נשאר איתם גם מעבר לשעות הפעילות, תוך דאגה לכל מחסורם. בחופשת הקיץ של שנת 1993 יצא אביishi לגרמניה וצרפת עם כיתת הספרות של בית הספר "אורט", במסגרת חילופי נוער. התלמידים יצרו קשרי ידידות עם הנוער המקומיacho לביקור גומלין בקייז שלאחים. אביishi היה מסור וקרוב מאד לבני משפחתו. אביו, רפי, ספר על הקשר היוצא דופן שהוא ביןיהם. הם היו מתיעצים אחד עם השני ומתרבטים יחד והבן נתן לאביו לא פחות מאשר הא ב לבנו. אמו, עמיה, מספרת על מערכת היחסים שלה עם אביishi, שהיתה מושתתת על אהבה, עזקה ותמייכה. למרות גילו הצעיר, "קלט" אותה בכל המבצעים והתחשב בה וברגשותיה. כשהגיעו אביishi למצאות יצא עם הוריו "לטיול בר מצווה" בחו"ל. במשך שבועיים טילו בגרמניה, הולנד, שויץ ואוסטריה. הוריו מספרים שהנהנה מהטיול הייתה כפולה מעצם הנוכחות של אביishi. הוא התנהג כבוגר והתאים את עצמו לכל מצב. בספורטאי מצטיין, עדשה בפני אביishi האפשרות לשירות שירות קל בצבא, כדי שיוכל להמשיך בקריירה ספורטיבית, אך הוא דחה זאת על הסף. בשלבי נובמבר 1995 התגניש ابوishi לצה"ל והתנדב לשירות בחטיבת גולני. השירות ביחידת קרבית היה עבورو מוכן מאליו כבר שנים לפני הגיוסו. אביishi אהב את השירות בגולני והיה הרוח החיה ביחידת היה לו כושר גופני וכוח בלתי רגיל. הוא היה מאגיסט. בנוסף לציחד האיש שבח את המאג ואת שרשות הגדורים, ולא היה ניכר שקשה לו. תמיד חייך ועהד את חבריו. חתשיים לפני האסון, במהלך חופשת שבת, נודע לאבויishi לחבריו על על מטען לבנון. לאחר שביקר בבית החולים החליט שהוא ליחידה שלו מיד ואמր: "...החברה שלי במצב רוח ירת, אני לא יכול להישאר בבית". אי אפשר היה להגיע בשבת לבנון, והוא התקשר אל החברים ועתד אותם, וראשו לא היה בבית אלא ביחידת מפקדו, מייקל, ספר: "אביishi היה לוחם, מאגיסט, דמות חיובית בפלוגה. הניגן את הפלוגה, יזם ועשה הרבה דברים למען הזלת...תכננו שיצא לקורס קצינים ושיהיה מפקד".

בערב של יום כ"ח שבט תשנ"ז 1997, אירע אסון המסוקים, כשהשני מסוקי יסעור התנגשו מעל מושב שאר ישוב. שבעים ושלושה הלוחמים, שעשו דרכם לפעולות מבצעית לבנון, נהרגו, וביניהם סמל אביishi גדרון. בן תשע עשרה היה בנופלו. הוא הובא למנוחת עולמים בחלוקת הצבאית, בבית העליון בצור שלום. הותיר אחיו הורים ושתי אחיות. לאחר נפילתו הועלה לדרגות סמ"ר. לאחר הירידה מלבנון, אמרו היה אביishi קיבל עיטור "חיל מצטיין יחידתי". משפחתו הוציאה ספר לזכרו.

"יהי זכרו ברוך"

המידינה בזירה 73 חילופי הדרן באסון התפוזר

אסון חומש והחפוץ כוד

"האסון הגדול ביותר בתולדות צה"ל"

כל החילים והטייסים נהרגו ■ המטוקים היו ברוכם לטוב לבונן, ובשריהם פעל שארישוב, פגע חרוטמו של אחד מהם בוננו של השני ■ הם האטו עז בוה אחר זה וצללו אל הקרקע ■ מטוק אחד נפל לתוך בית ריק, השני בשדה פתוח

19:06, וגע
האסון הוגרא

שני מטוקים היפעור היו בדרך לאחד מטובי צה"ל לבונן, עוטרים לחטפים מלחמה מוחחת. בכל אחד מהם היו 37 חיילים, מהם 33 לחטפים וארכבה אגש צוות אוcid. פוג ואוcid היה קשה כבר בתרמאן, הלהק והחביר בכל שותך מטוקים צפונה. בקרבת שאירישוב נתקלו המטוקים בורות עותם בערפל, בנסע טופ, בשלב השעה הירגה 19:06. בכירת טעדיין לא בזרחה התקרכב אחד מטוקים למשגנ, ורטום פוג בונב' אנד המטוקים התפוזר באוויר. מכך, השני ניסה לכצע נחיתת אותו, ומשיך למס' עוד במטוס טוס. נזק התפוזר, וטרוק וצלל לשקר.

פתחותם ואיתם מוחלון פטוק טס בונבה נזק מעל בית של, ואחרי שנייה היה כה אס נזק, פירחה ותשכחת שאירישוב. אמר כמה שניות היא שבעה את ופייזון השני, ואודך עוד פירץ ביט.

בשני המטוקים, שהובילו לוחמים המשמשים הרגת מטוקות רכז, אשר גבירה פואד את עוצמתו היזטיגת. נס מוביל וסלק המלאים של שני מטוקים הוחזק את עוצמתו ואס והונטר. אחד המטוקים נפל לבית המשמש בחוץ נלכד לאלה. לרבות חמלתו הוא היה דיש נאותה על המטוק השני התרסק בשדה פתוח בפאתי היישוב לא רוחק מטהר קיבוץ רנטן.

ב' מטוק היפעור היו כבר באוויר, כאשר נפער לטייסים כי המטוקים כי האישור להזנת את ש הנבל לבונח מתעכבות. המטוק מראשם במכוון היה יטער 2000 - דגש שעבר השכחה באיזה, ולמעשה בונגה מחרש. הטייסים היו אשי צבאי, סבג. המטוק השמי, מאטורזי, היה יטוער מז הדם והשן יתני, מוטס. עלייז אגש מילואים של הטייסת. בזק ושתם וט אמרוים היו להזנת את ש הנבל ולהתפלג, כל אחד לעבר המיניתם שלו. מיטה של חמישעושר ורקת עד לנחתת, פריקת החיילים הציג, העממת והוילאים הדזינים - הטעאה והזבינה המגמה היא לשנות מיצימות ומון בשטח העיין של אוcid הביבון. אטודוטים מפעפה. וזה המשמעות, השיבותית למשי, המומלת בתקופה האמצעית על טיסי הטעודים בקביע ובמלואיהם.

הטסה אמזהה הייתה להזבג במלחמות הטעוד נורתה בגולן מגדריאויר הטעוד. גם ביחס שליש לפונט עזב. היז עזין השם מערבים וגוש. ירד למפרקי. אבל הראות היזה טובה לאבש דה לה לסת לאחשה. הטעוד יכול לשאת בבטן יותר מ-50 נזקים וגוש צוות, אלם בכל אחד מהטוערים שהוציאו מטוקים לא זו יותר מ-38 אטודם, כולל ארבעה אגש צוות בדיקת בני שכבות פקודות הביטחות של חיל האויר.

מרגע ההתראה, טסים ומטוקים סטוקים זה זה. כדי שהטייסים יוכלו להבחין במטוק הפס בשכונות. זו איננה מה שבונגה "טסת מבדל", הגוזגה בדיד' כל ביטחון, אלא זאת סיטה שנוצרה לשטוד על ומטוקים מפני החבשנות בתנאי חשיבה או אDATE לקייר.

כל מטוק האטודיא צפונה, לבון לבונן, ציריך למל איסוד נהייה לפני מערב הנבל. כשמטייע האישור, פונז כל אחד מטוקים לנתיב הנורד אגבוז עבורי כדי שיופיע ביטחון מקטימאל ליעדו.

יהי זכרם ברוך

ארכמיט ש', סג', 22, ג'כתרת ■ אדרל אית', סמל, 19, רשותה ■ אוזרא אפלץ',
סמל', 20, אשקלין ■ איזן גיל, טגן, 21, וס ציונה ■ אליהיב בשער חוטין, רטנר, 20,
בית זרזיד ■ אלהיב במאלו, רסלר, 26, בית זרזיד ■ איהיר אברון, סמל', 20,
אשdot יקב איחוד ■ אלפר עידן, סמל', 20, בתים ■ אגד אברותם, סמל', 21,
קרית-טבען ■ ארץ שגיא, רסלר, 22, כפר יהוה ■ ארכון דן, טפזר, 20, רשותה ■
בבאן אלון, טגן, 21, גבעת זאב ■ ביתם פול, רטנר, 26, אשדור ■ בדילוץ רבן
סמל', 20, מגדל העמק ■ בן חיים ניר, סמל', 20, קיבוץ יבעת ■ בקישם קיבוץ, סגן,
20, רמת השרון ■ ברקוביץ שגיא, סגן, 21, אלבי מנשה ■ גולדברג חומר, סמל', 19,
מושב דישון ■ גוטלייב מיבקה, סמל', 20, רמת-אביב ■ גולן אביב, סמל', 20, בית
יוסף ■ גונן אביב, סמל', 20, בתחיה-תקוה ■ גידרון אבישי, סמל', 19, קריית-אפקן ■
גלאד תמיר, רסלר, 24, חולון ■ דהן אסף, סמל', 19, ירושלים ■ חספין אדרתדר,
סמל', 19, משבחים ■ זהבי דני, סמל', 19, חיבת ■ חסמי ישראל, רטמן, 34,
תל-אביב ■ חלבון רון, רטמן, 35, טבריה ■ כהן דותן, סגן, 21, חדירה ■ כהן דותן,
רטמן, 23, ראש העין ■ כיתאי חום, סמל', 20, זווה שלום ■ בץ איכאל, סמל', 20,
מצבה וטובה ■ לוי אבישי, סגן, 27, תל-אביב ■ לוי שליה, סמל', 21, קריית-שנהון ■
לי-זיסקי נדב, 20, סמל', שדה אברהם ■ לני דביר, סגן, 21, מולדת ■ לוי-זיסקי
אלון, סמל', 20, חיבת ■ מועלם' משה, סאל, 31, בא-רישעט ■ מולדת גדרון, סאל,
21, לוד ■ מושל גלעד, סמל', 20, תל-אביב ■ מיזלט גל, רסלר, 24, קריית-אתא ■
מיכאלוב ולדייסלב, סמל', 22, תל-אביב ■ מזker עידן, סמל', 20, קיבוץ ניר צחוק ■
מי-שי-קייר גלעד, סמל', 20, ירושלים ■ מלניק ודים, סגן, 34, צפת ■ גלאד יעקב,
סמל', 20, בתחיה-תקוה ■ ממן איתן, באר שבע ■ סבן' משה, סמל', 19, הדר השרון ■
סיבוני אסף, סמל', 20, קיבוץ זירעם ■ עדן ישיש, רטמן, 44, רמת-השון ■ עמדין
יהנותן, סמל', 21, מעלה אדומים ■ עצו'ו וועם, סמל', 20, גודים ■ פזורה גדרון
סמל', 22, תל-אביב ■ ביז'אות' שלמה, רבינט, 19, טבריה ■ בלדמן' משה, סמל', 20,
חיפה ■ בסחוב יטלי, סמל', 19, עכו ■ ברום הרן, סמל', 20, הרצליה ■ ברץ עדן
חי, סגן, 21, דגניה א' ■ צופיון' יIRON, סמל', 20, תל-אביב ■ קואכל באדי, סמל', 19,
בית גיאן ■ קידר חומר, סמל', 21, קיבוץ נגביה ■ קסום שחדר, סמל', 20, אלבי' גאנטה
■ רדי-זיסקי ייטאל', סגן, 33, אור עקיבא ■ רוטנברג אסף, סמל', 20, תל-אביב ■
רוזנברג שחדר, סמל', 19, וס ציונה ■ שובל צבריר, סמל', 22, קיבוץ ברגמן ■ שטרק
ארון, סגן, 21, קריית-אתא ■ שי' איתמר, סמל', 20, ירושלים ■ שליט' נוואר, סמל', 19,
ירושלים ■ שלפוברסקי' יפתח, סמל', 20, הדר השרון ■ שרובי צבריר, רטמן, 22,
יתניה ■ שריבמן ניר, סגן, 20, כפר-סבא ■ שרubi' גיל, סמל', 20, דהובות

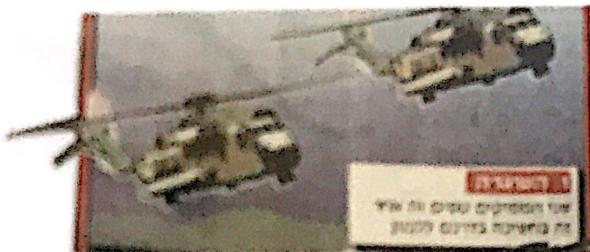
האסון הכאב ביזה

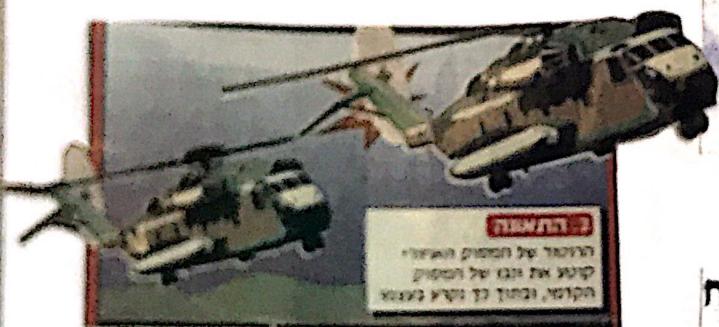
אודים
עשנים

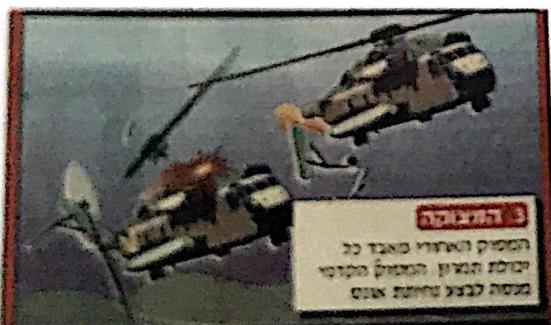
האסון - שלב אחר שלב

1. השעה 19:00, שני מסוקים חמושים
ממריאים משדה מחניים, לאחר שחווילם
תירגלו עלייה וירידת.

2. השעה 19:06. המסוקים קרובים לגבול
הראשון כבר בלי אורות, השני עומד
לכבותם. הם מבקשים אישור מהבקרה
לחצות את הגבול.

3. שני המסוקים מתקבשים להמתין בשטח
ישראל, אולי משומש שהמנחתיים טرس הובנו.
במצב זה הם אמורים לחוג באוויר ולחחות
לאישור לעبور לתוך לבנון. ההמתנה
אורכת בדרך כלל זמן קצר.

4. השעה 19:07. המסוקים היו בגובה של
כ-100 מטרים, מעל המושב שאר-ישראל
וקיבוץ דפנה. בעת שהמסוק הראשון
מסתובב, פוגע בו הרוטור הראשי של
המסוק השני. הערכה היא כי טעות של
אחד הטייסים, אולי בשל מגבלות של
המכשירים לראיית לילה, היא שגרמה
למפגש הקטלני.

5. המסוק הפוגע מאבד את הרוטור שלו,
צול מידי מטה ומתרסק ליוובל של נחל דן.

6. המסוק הראשון נכנס לשחרור. הטייס
מנשה לייצבו, אך אחרי שלוש או ארבע
שניות הוא יכול עבר בית הארחה ומטע
בשאר-ישראל.

10 שיאולמן:

5 נהרגו

חיילי "צוות אלון" התגינו לזכא לפני שנה וודשיים. גם התי חילו את השירות בצוות ביהר עוד מהטירונוגן. מדבר נצחות מגבס שוכה להערכה רכה ביהירה. חיילי הצוות זכו לזכותם פעילות כדרום לבנון שוכתת תמיד לשכחים מכל הגורמים.

בעוד שלושה שבונות היו אמרו רימ לדרת מלبنון, שאר חבירי הצוות נשארו בתעסוקה וממשיכם את הפעולות השותפות לבנון.

חמישה מתוך עשרה החילאים המצלומים נספו באסון המסוקים: איתמר שי זל, אבישי גדרון זל, שלומי פיזואטי זל, גיל שרעבי זל, ויונתן עמרי זל. זו הייתה הפעם האחרון שהחמישה היה במזגב. ביום שלישי הם היו אמרויים לחזור במזגב הבופור, מפקודם של החמישה, סגן אלון בכיאן זל, (שאינו מצולם בתמונה), נהרג גם הוא באסון המסוקים.

מאת איציק סבן
לפני שלושה שבונות, בסעט האחרונה שבו במאכוב הבופור, הצללו מטוסים מחייב צוות אלון של שלגון הקשר בנווני בתמונה משותפת. שנייה לפני שייצאו לפלי עילות מבצעית החלט אחד מחברי הצוות להנץח את חבריו בתמונה, שלאחר מכן יתרד שתהיה הפברת האחרונה מלהם.

■ מפקד כוחות ההצלה: "הבאנו 25 אמבולנסים"

כח אדריך, אבל לא היה את מי להציל"

ג'ני גוזליפ במלזיאו נעצר באלימות. הגבעעים. כוחות צה"ל הורדים למקומות מוקמים מיד חזר פיקוד מיוון. וגם בית חולים ניד לשלב רפואיים. אך מאד מתברך שאש לא נזקץ שלם גדרנו בוגדים.

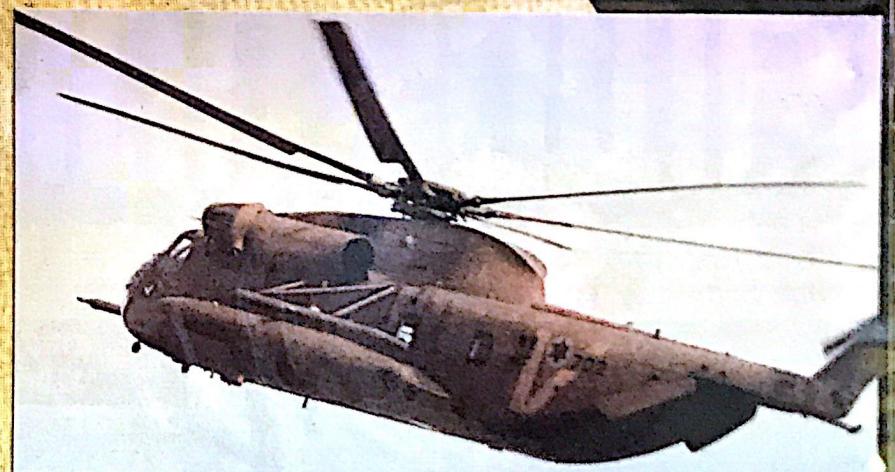
ישרות נירית מתחה מתריב הגליל, אמר גלנסים ובאיות זהיר לאיזור התיקות המסתיקת. ביחסו לאיזור נסרים, כדי לאפשר תנועת רכבי הצלה. בשאוף מגיעות לביקום הם הגיעו ליעודם נספה פוזה בשתת, קרי מסוקים, בתים הדר סיב.

תלני האנטה נעצר מפטון. הם מתחי

לים לסייע לכוחות צה"ל בפיקוד הרימונט. שעל אףדי המגן, הזמנים לבטחת החילימ. האיזור כולל מואר בכארים באנזעут פ-זת תאודר בוחות ביבוח אוטומטי על התושב. בים לצאת מתרבים עד לפיקוד הפלזון ולאר. תוך חומר הנפץ.

למוקם הונתק מיד כוחות חילוץ ופינוי מכל איזור הגליל, שבביסים רבים בו נחסמו לתנועה. צה"ל הכריז בוננות מלאה בגירה, בשטח הרוב דר פיקוד פיזור, וממנו ניחלו את חמצע אלוף פיקוד הצפון עמיים לויין ומפקד העוצבה תא"ל יוסי טוג סמיה. לשטח הגיע גם הרמטכ"ל אמנון ליפשוויץ. מעל מוקם חאסון נורו פצצות תוארה, שבחשותם פועל הרופאים, אנשי הרובנות הצבאית וחיליל היחידה לסייע פצצות.

בעת שהחלו כוחות ההצלה לרוכו את גופות החילימ, חיפשו שרות רופאים וחובשים אחרי ניצולים. "הבאנו לכאנ 25 אמבולנסים, כוח אדריך", סיפר מפקד כוחות הרפואה, "אבל לא יכולנו לעשות כלום, לא היה את מי להציל בסאן הזה".

פלוגת הקשר

על האידיעו הוא היה בין הראשונים לידעו: "היה בבסיס. בצהוריים התאספו פה כל החילונים לקרה הנפשעה למוקהה, הונגן שלנו, שהקשי עוזם, חיבת במנחת כדי לקח את הוצאות שיוציא מלובן. שלוש דקות אחרי ההמואה, הוא התקשר לבקש הניהול שלו ואמר שעוריו מפקד. עשינו אחד ועוד אחד, והבנו מה קרה. ידענו שיש תמייד שני מפקדים, ושאין ניצלים במקורה של התיקוקות".

הידיעה הקצתה חוויתם וחוילתם של ארבעה ימים קשיט וαιנטנסקיים מאוד. לאחר חיללה המתיש של זיהוי חנויות גאו חבקו של הלוויות וביקורי המשפוחות: "כל يوم היו חמישה לווות חילקיים את הפלוגה לעיניים, וכל קבוצה נקעה לחלויה אחרת".

"בימים ובימים נסעו לבקרי את המשפחה של סן אלון ביאן. אלון היה חדש אצלנו בפלוגה, ורק חצי שנה, אבל הוא היה שותף לרצוץ שלו להפוך את

הפלוגה למוצעת. הדוגמה האישית והיופית שלו היה מודחים.

"בקרותי את המשפחה של סן אלון יונתן עמד שתميد היה מHIGH ולקח הכל בורוח טובה. משם המשכתי לבית של משפחתו של סן אלון איתמר. שי. כשהיא מנגע לבקר את הוצאות לבנון, הוא תמיד היה מחהנה לקבל את פניו. הוא תמיד היה דואג לצוחת שלו בהכל, קראתי לו תמיד 'הסמל המיזהלה'".

"ב-4 בוקר הגעתינו חזרה לבסיס. ב-6 יצאתו לבית הלוויות בתלאבם להלויה של יונתן עמד. אחריו הלוויות הייתה הייתי בבית של איתמר, שכבשוו שיזרו אותו. שם הגעתו למשפחה של סן אלון גיל שרבני, ויל היה אמרו יצאת לקודס

קצינים שביעו לפני האסון, אבל החלו שהוא יצא לגורוד ורק אחורי שהוא יגמור את הקון. הוא תמיד היה שקט, אבל כשחשב שמה שהוא מאמין בו הוא כנונ, היה עומד על של. מירשלים יצאתו ב-12 בלילה. לאחר שבדקתי שהפלוגה מוכנה ליום שישי, וכל אחד יזען באלה נסעתי הביתה. לאיזה הלויה הוא הולך,

"היהו בירושלים בהלויה של איתמר שי, ונסעתי למשפחה של שלומי פיזואני. שלום היה חלוץ על הוצאות, אבל כשהוא עשה משהו, הוא עשה אותו ברצינות. הוא הילך עם מטהול, וכל הזמן נזוץ לי מתי הוא יקבל את המטלון. הוא קיבל אותו שביע למי אסון המטולן. לפני שגעתי הביתה, לפני העליה שוג לבנון, הוא הילע לפת. שאלתי אותו, מה אתה עשה באני הוא אמר שמדובר בא ליקות את המטלון, כי הוא פחד שמי'ען יקח לך אוו. ביום שלישי הוא עלה עם המטלון בפצעת חוץ אשתמן לבנון.

"שם נסעה לביון על אבישן נירון. אבא שלו אמר לי שהוא יודע שחויב שחויב שאבישי היה הכינוי בז, והשירות בפלוגה. בוגרתו עם מיל נסן דן הוא הסביר לי למשפחה שלו. ד"ר איתמר עמד מיל נסן דן הוא הסביר לי שהמטולנים לא שמרו על מזוחק, עשו תאוונה ונפל. המשפחה של היה את הפלוגה, אשתי מפלגה את הפלוגה ואבנא של מתקלד אל תמיידים לשמע מה שלומם. אחותו האלון, נשלדייה עטם הסנן של, שהיא בטנו, הוא לך את הטלפון, כדי לשמוע מהם ולבקש מהם להיות חזקים".

ב אוקטובר 1995 הצלמו חברי צוות מפלוגת הקשר (פלח"ק) של גולני. תמונה קבוצתית בשער פטמה, לפני הכניסה לבנון. המצלמה קלטה את סמל יותם ענבר מנשך את הנשק. אחרי כמה ימים עלו שני נגמ"שים של גולני על מטען של 20 ק"ג. סייטה חילילים נהרגו, בהם יותם ענבר ויאיר ברק. המשפחה של יותם ענבר ו"ל" שלחה את התמונה למיכל, מ"פ הפלח"ק, והוא תלויה כיום במשרו.

כמו ימים לפני אסון היסורים הצלם צוות אדר של הפלח"ק. שוכן צלום קבוצתי, שוכן עם הנשק מונף. הפעם נהרגו שישה חילילים: סגן אלון ביאן, סמן איתמר שי, סמן גיל שרבני, סמן אבישי גירדון ורב"ט שלומי פיזואני. היום קשה מאוד לשכנע מישוח מחייב הפלח"ק להצלם תצלום קבוצתי. ורק שלא עם נשך.

גולני זו החטיבה היחידה שהפלח"ק שלה נכנס לבנון. עד לפני שנתיים, גם זה לא קרה. היה זה אחד מהעירדים שהציגו לעצמו מייקל המ"פ, והוא אכן מצטרע על כך גם לאחר שני האירועים הקשים. אולם השירות המבצעי בלבנון גבה את קורבנותינו. אם עד אז אסון באוקטובר 1995 לא היו לפלוגה הרוגים, הרי שהיום, שנה וחצי אחריו, מניינים שמותנה.

"קשה להאמין. שישה חילילים נהרגו דודקה לפלח"ק", אומר רב"ט רותם שמיל, חיליל בפלוגה. "גדור רגיל של גולני רגיל' לשכול. הרוגים יש כל הזמן. אבל בפלוגת הקسر?"

bara'eh, כל אורח זכר הין היה במון שרצו את הנסיא ג'ון קני. אין ספק שככל אחד מחייב הפלוגה יזכיר הין היה בערב שבו התרסקו שני מסוקי היסעור. ביום שלישי ב-19:00 חיכטו בכבודו לנחיתת המסוק. ב-20:05 ראיינו שהמסוק לא נחת. אמרו לנו שהוא לא נזל לזרועם. חזרנו למזב, אמרו לנו שנתרכו בחדר האוכל, ושם וורינו לנו מה קרה", מספר סמל לירן מושקת.

אבי מלכא וגדי מושבץ היו במקורה העורפית של גולני, עם הסמ"פ וקצין הגיוס. "הונג של המ"פ נסע להביא את החילילים למסוק וחיכה לקחת את הלוחמים שחדרו מהתופזב. הוא ראה את המטוק מתפוצץ והודיע לקצין תניוח. אחרי שביררו עם האג"ם את הפרטים, ריכבו אותם במועדון וטורינו לנו".

רב"ט רותם שמיל היה בתולית ההגנתה של המסוק: "אני חשב שגם אנחנו ראיינו את המטוק מתפוצץ. או זה נראה לנו כמו פלאש לבן, היום אני מבין שהוא כנראה היה המטוק".

"הגעתי למקום האסון ב-10:00", מספר מפקד פלוגת הקשר של גולני, סגן מיכל ובני. "וראתי את המטוק של דלתם שהתרסק לתוך הבית. אחרי כמה דקות, ראיתי את המטוק של הבפור שעלה את החילילים של. רק לפנות פוך וראיתי את החילילים של. והיהו את שמי הפלוגה של הפלח"ק על החפצש שלם. זה היה הדבל שהחיה חמי חשוב לו, מפני הלוויות לדאות את החילילים של, בפעם הראשונה לפני שוכבם אותו".

הכרנו לפני כחצى שנה, לאחר שפגשתי את חורין באקדמי והם סיירו לי בוגאות גה רביה אל גבם אבישי הלאחים של גולא. כשותחחן סיפורת לי כמה טוב לך וכמה אתה נאה כמה שאתה עושה.

אבייש

אתמול בשעת לילה טסתי במסוק לחביריך אשר בבוואר.עשיתי את המסלול שאתה לא סיימת. טסתי לחזקם, להיות אתם ומצאתי חגורה נפלאה של לוחמים בוואבים ודוואבים, אך נחושים ודבקים במשימותם, מושימת ההגנה והבטחון לשוכני הצפון.

ישבענו ליד מיטתך הדוממת בכנוך שבמוץ' זריבורנו עלייך ועל חבריך שננדעו חייהם באיבט.

אבייש

חבריך לא הפסיקו לספר בשבחך. על השן שנשובה, על חזק פיזי אדריך, על המקצועות שהזינו, מפגין עם המאייג, על היוטך האוזן הקשנת החבר שטעמך ומטעך, שומע ומפרנן.

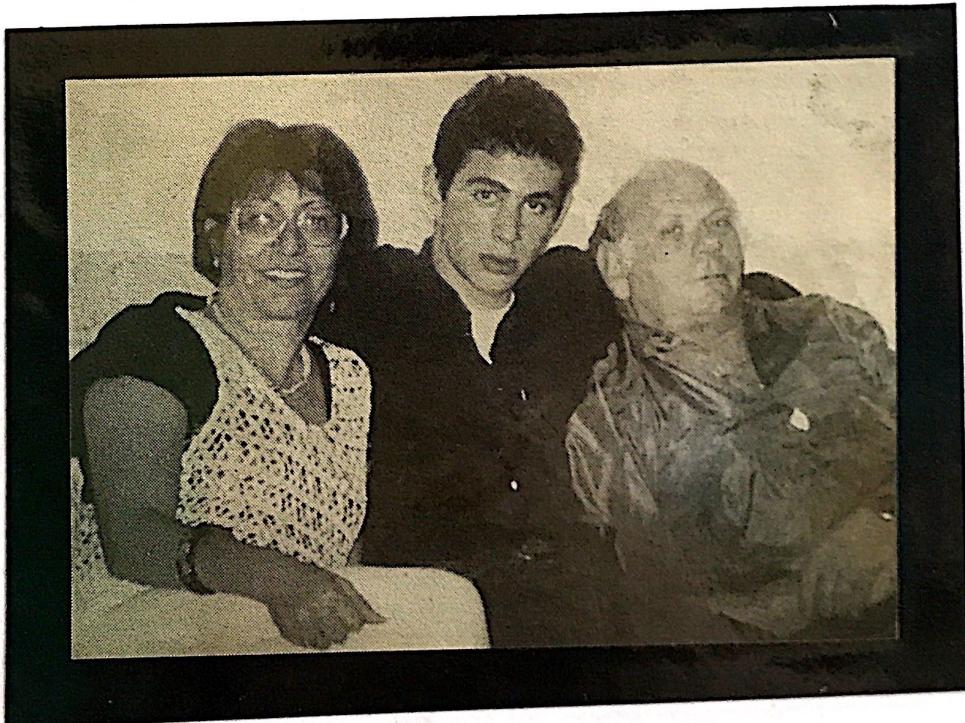
הם גם אמרו לי שבת היה המוני אנשים בהלויה כי לבב אחד יש את אבייש שלו, ואבישי הוא חבר של כולם. הם לא ידעו כמה המונים יבואו לחלק לך כבוד אהרון.

אבייש

תמיד נתת, תמיד תרمت ואומרים عليك שיצאת לפעילות מבצעת יותר מכלם כי כזו הייתה, הייתה חבר. ולהורים ולמשפחה אין ניחומים. זכורה לי גאותכם כשיידברנו על אבייש - ועכשו נותר זכרון בלבד. אבייש - נאמץ את משפחתך אל לבנו ונאהב אותה כמו שאתת אהבתotros ואתנו כי כולנו עכשו משפחה אחת. ונמשיך במשימותנו בחזק, ביושר ובאמונה בצדקה דרכנו. ואתה חבר יקר היה שלום לוחם היה שלום אחיך, לוחם של גולני.

זהו ההספד שנשאתי בהלויתו של אבייש - זכרונו לברכה.
איתכם באבלכם הקשה.

"הדבר שאבישי היה הכי גאה בו זה השירות בפלוגה"

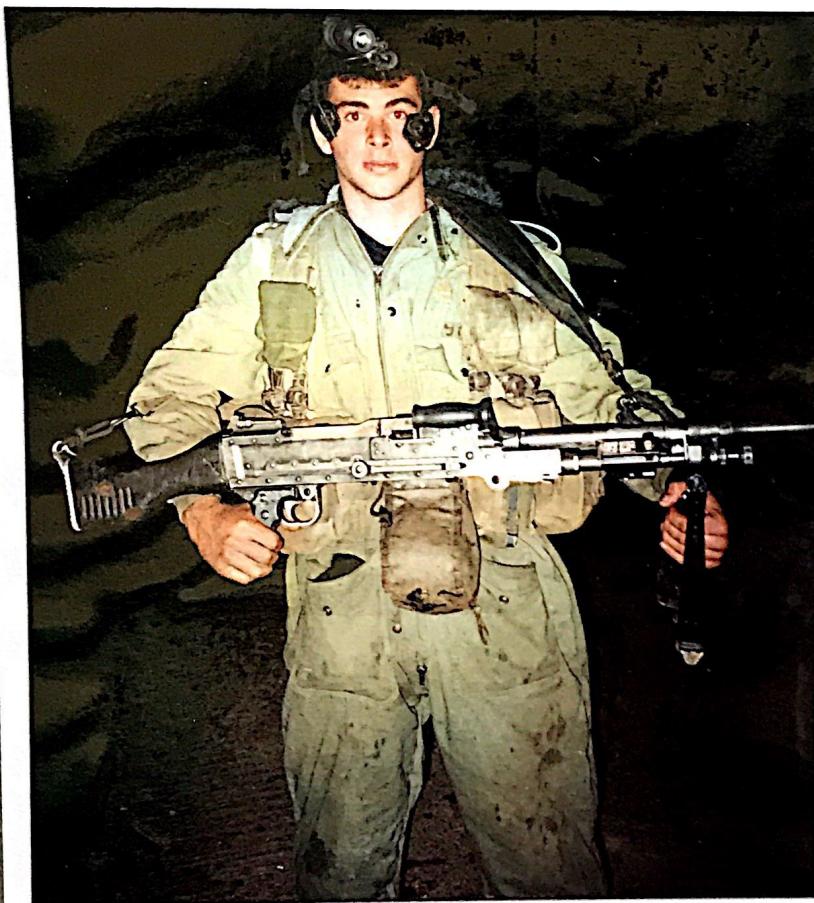
אביishi גדרון ז"ל

אביishi גדרון ז"ל עם הוריו רפי ועמית

סמל, בן 49. שירת כ"מאליגסט" בגולני. תושב קריית-מוֹצָקִין. האב: רפי, מנהל מדור הספורט בעיריית קריית-מוֹצָקִין. חאם: עמית, מזכירה בכירה ב"אורט". אחים: אורלי (28), מירב (24)

"אביishi היה ספורטאי מושבע. מאז ומעולם רצתה לשוט ביחסה קרבית, והגשים זאת. הוא ביקש לחתן מעצמו למען אחרים. תילכן לבקר את משפחתו בדרך אמריקה לאחר שיחררו, וחשב להמשיך בפעילות בתחום הביטחון"

"הוא היה פיטר אמיתי"

סמל אבישי נידרון (19)

פיטר אמיתי

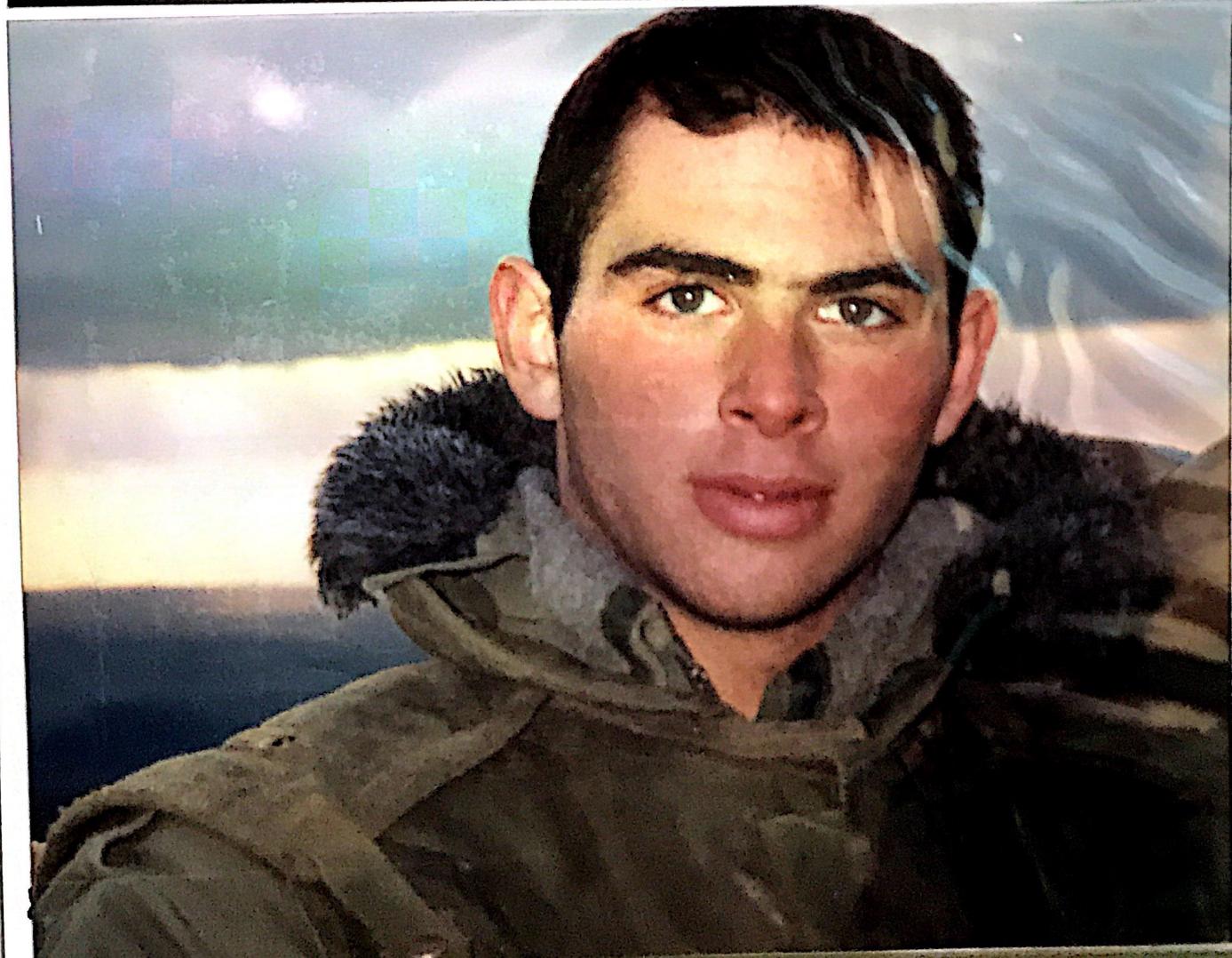
אביו של אבישי גידרון ליווה את בנו עד לפתח שדה התעוי מה, משם המRIA במ' שוק לדרכו האחרון.

אביי היה ציריך

לחזרו ליחידתו יום קודם לכן, אבל מזג האוויר הסוער דחה את הטיסה והוא שב לבתו שבקרים מוצקין ליליה נסף.

"הוא היה פיטר אמיתי", סיפרו אטי מול חבריו של אבישי. "הוא היה מאיר גיסט (מקלע) מעולה וכולם אהבו אותו. הוא היה הדבק שאחד בין חבריו".

אבישי לא幡ד מושירות לבנון. כשההיעתור ליצאת לחופשה של שבוע, בבטנו בקרים מוצקין, לפרק את המנתה שבשריתות החותניר אחריו הרים, רפי וער מיט, ושתי אחיות. יובל פלג

בדרכם האחרונה

סמל אבישי גדרון ז"ל

הכאב והדמעות. הלווייתו של סמל גדרון ז"ל צילום: הרצל שפירא

למשפחה גדרון

אתכם בכאבכם בנפול נזכה

אבישי ז"ל

משפחה אורט מוצקין

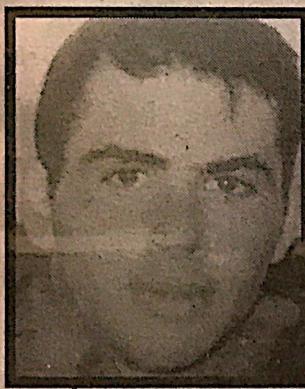
אַבִּישֵׁי אֶדְרוֹן זַיְל

הוא בקש לחת מעצמו

למען אחרים.

סמל אבישי גדרון

השobb שול הכתה

"הוא היה פשוט
מלוד, ילד עם נשמה,
אם מוחשיים אדם
מושלם - זה אבישי",
אמרה עמית גדרון,
איימו של סמל אבישי
גדרון, בן 19, מגיסט
בסלוגת חיל הקשר
של גולני, במוצב
הבודור.

אבישי גדרל במשפי
חה ותקה וידועה בקי-
רית מזקין, האם סייפ-
ריה אתמול: "הוא אהב
את החורים בזורה בל-
תי רגילה וגילה רגשות יתר לכל פרט. תמיד הקפיד להתקין
שר, להגיד שבת-שלום, מולי-טוב, הגעת-בזמן, כדי שלא יהיה
מודאגים. עכשו כל העולם התמוסס לי בפנים". האב רפי,
מתבקש לרבר: "הוא חסר לי מאד ויחסר לי כל חייו".

אבישי היה ספורטאי מגיל צעיר. בצעירותו תמיד היה
קפוץ בקבוצות כדורסל וכדוריד. חבריו מספרים כי תמיד
שאף להתגשים ליחידה קרבית. הוא נחשב לשobb של הכתה.
"לא היו לו חבר או חברה אחת, תמיד היו לו הרבה" - ספר
חבר קרוב.

אבישי היה הבן הצער, אחיו היו הן אורלי ומירב, ששווה
בצ'ילה וuder לשובה ארצתה תירח ההלוויות.

איל הורן

בקשות

שלושה ימים של הבני הראושן.

שייה מה.

שייה גלו.

שייה סוחף.

שבעה ימים של המילים העדינות.

שייה בו לחש.

שייהו בלי סימני קריאה.

שייהו בלי סימני שאלה.

שייהו בלי ומזים.

שלושים יום של מחוזות מאופקות.

שלא יהיה "לקחים" פזיזים.

שלא יהיה "מסקנות" נמהנות.

שלא יהיה "הסבירים" מדומים.

שהכל יהיה לאט.

שהכל יהיה באמת.

שהכל יהיה בזווית.

שהכל יהיה נזואי.

וכל הזמן, לא ללמד רק את המשפוף הנכול.

לא לשען נוק את המשפוף שביעים ושלושה.

לזכו שם פושי, אחד לפחות.

להכיז את שם המשגחה שלו.

לחזרות נזיכו את חמונה פוני.

להבין את סיומו חיין.

לספר את מעלוותין.

להתאר את מעשין.

להזכיר אל חיין.

להזכיר אל מותן.

להזכיר אל קדרון.

להזכיר אל משפחתו.

להזכיר אליהם.

לחיות אותן, נסועות.

כל הארץ

דמויות

סמל אבישי גידרון (19)
מקירית מושקין

האחד הזה הוא שחקר

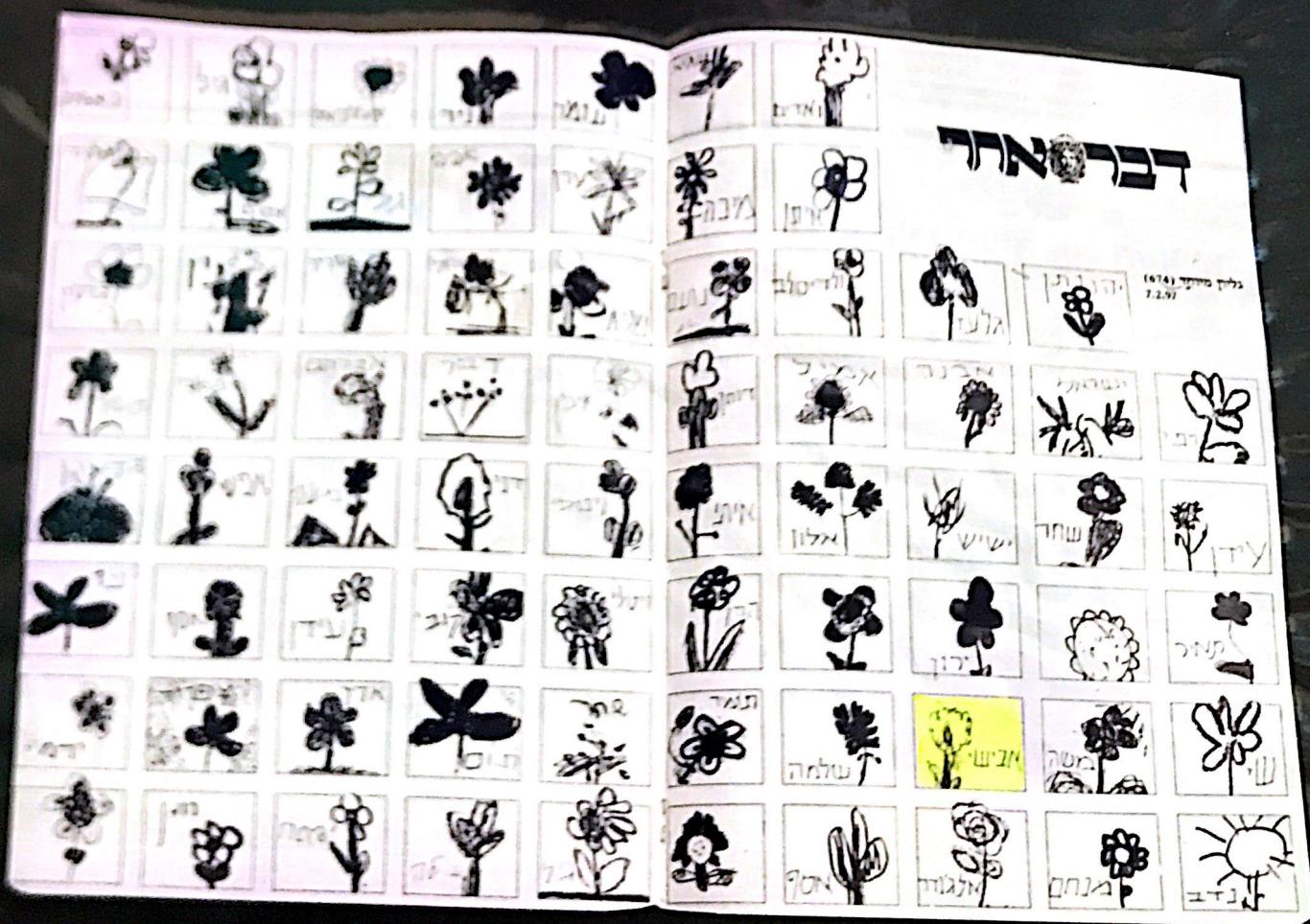
שביעים ושניים ועוד אחד. שביעים ושלושה וחמש כבוי לא טבול, רק חזק לך נטול בלב
חגיגים ועוד אחד. כל משפטה ומכתה שלם, זבך. לא וואיאת חתך מה קה' קה' צב' צב'
היה ואנני פוד. כמה מקותת מל'ן, בזב' גו, כמה איבר, כמה כל' מונחים מושב' פלך
אחד כהן. אחד ולא שביעים ושלשה. כמה הלוות, כמה עזים, פלאה' עזים, פלאה' כמה מושב' מושב'
על גאנטינימ, הווע, גאנטינ, שנעט לנטישת לו הלאה'ס בע דזונגען.
זונז - אלה' אנטק, נזאען, ק' אונדעם לנטישת מושב, פלאה'ס בע דזונגען
של חיקון לשלוחת של טשי הוה' האנטק.
הלא' צבא לאנטק אלי' און. לא' גאנטש לאנטה' מה, וו' אונז צב' צב', טשי' האנטק
אנחנו זוכרים את שאבוי בראשית ופאה לע כוונת של צבאות להטיג' לתק' או גאנטק
פשע, עבורה, חוצגה כלפי טבאי, אונז. אויל' אונז לא נעצט לנטישת לנטישת לא' גאנט
ילד ובן רעד יאנז עוף. רוק בני שף, כלוות, מלאכט אונז הייל' לאנטק לא' גאנטק זונז
bam יוטמן במא יומן.
אבל' נבאו זומת לא' גאנטש עט. לא' ק'. לא' לאורה' לא' גאנטש, לא' גאנטק, לא' גאנטק
לא' גאנט מל'ה אונדזאג, להטיג' אם היל' היל' טבאי, לא' גאנט לא' גאנט לא' גאנט
לכו' לנטישות, אונז' ראס' האנטק'ה לשוי. אונז' היל' לא' גאנט לא' גאנט לא' גאנט לא' גאנט
בחלה', רוק האוד. אונז נבל' ביל' אונז נבל' סטפה'.
ווארה' הווע חור' הווע, כבוי' הווע, בעזם מאנטאל, טשי' אונז' נטע' צב' צב' צב'
כפו', ערפל' טבוי' איננו' יוזעט מל' טשי' האנטק'ה גאנט'ה נאנט'ה לאונט'ה לאונט'ה לאונט'ה
דרבי' האונט'ן הקוד�' למ. אונז'ו' כבוי' לא' ק'ו', לי' לא' מל'ז
סמל' חומץ גאנט'ה. א' טמלו'דאשן' טורי' קומס' נבל' טבעט' אונט'ה. לא' זט'ן, דיט'ן פלאק'

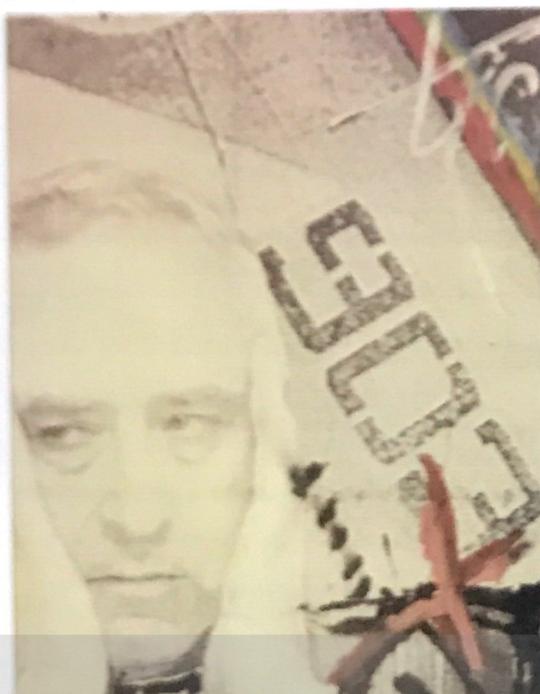
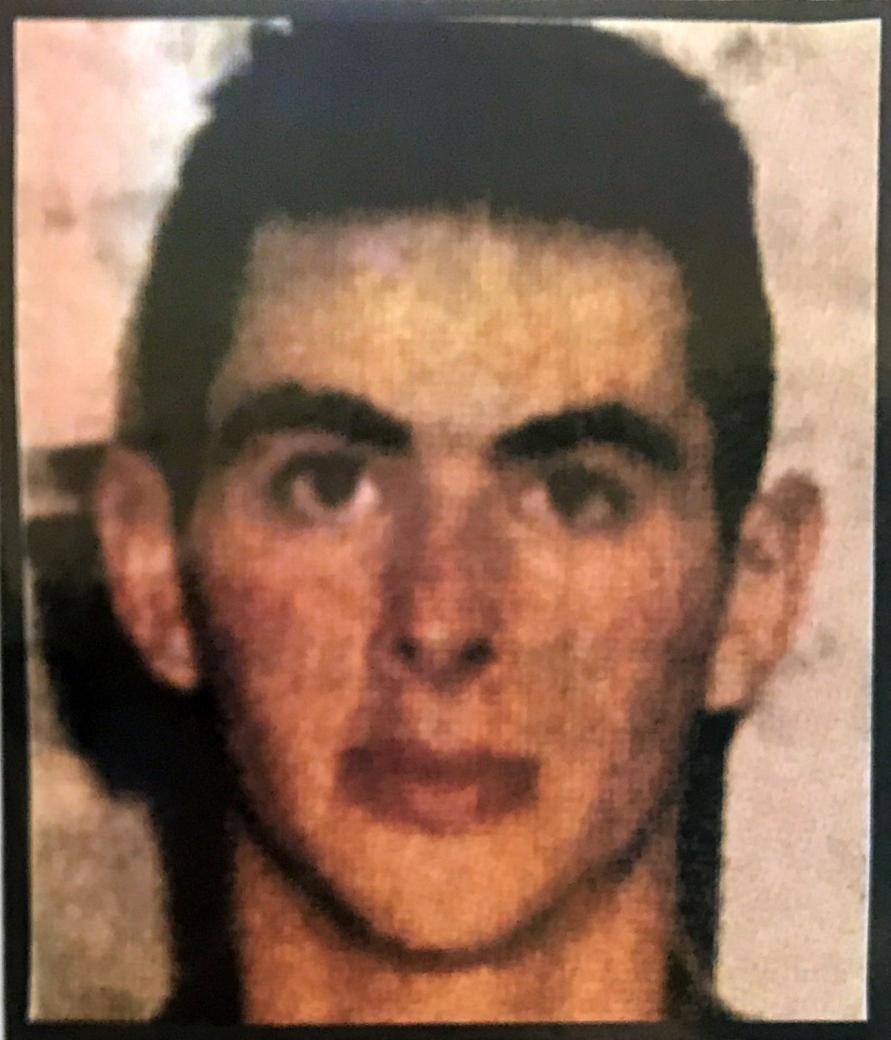
בשימית המוני

בונדס נאצ'ר... ...בונדס 24	...בונדס 14 ...בונדס 15	...בונדס 16 ...בונדס 17
...בונדס 25 ...בונדס 26	...בונדס 18 ...בונדס 19	...בונדס 19 ...בונדס 20
...בונדס 21 ...בונדס 22 (בונדס ...בונדס 23 ...בונדס 24 ...בונדס 25 ...בונדס 26 ...בונדס 27 ...בונדס 28 ...בונדס 29 ...בונדס 30 ...בונדס 31 ...בונדס 32 ...בונדס 33	...בונדס 20 ...בונדס 21 ...בונדס 22 ...בונדס 23 ...בונדס 24 ...בונדס 25 ...בונדס 26 ...בונדס 27 ...בונדס 28 ...בונדס 29 ...בונדס 30 ...בונדס 31 ...בונדס 32 ...בונדס 33	...בונדס 21 ...בונדס 22 ...בונדס 23 ...בונדס 24 ...בונדס 25 ...בונדס 26 ...בונדס 27 ...בונדס 28 ...בונדס 29 ...בונדס 30 ...בונדס 31 ...בונדס 32 ...בונדס 33

...בונדס 25 ...בונדס 26 ...בונדס 27 ...בונדס 28 ...בונדס 29 ...בונדס 30 ...בונדס 31 ...בונדס 32 ...בונדס 33	...בונדס 12 ...בונדס 13 ...בונדס 14 ...בונדס 15 ...בונדס 16 ...בונדס 17 ...בונדס 18 ...בונדס 19 ...בונדס 20 ...בונדס 21 ...בונדס 22 ...בונדס 23 ...בונדס 24 ...בונדס 25 ...בונדס 26 ...בונדס 27 ...בונדס 28 ...בונדס 29 ...בונדס 30 ...בונדס 31 ...בונדס 32 ...בונדס 33
---	--

הפרחים בוכים ס של דמויות

**מאדם אתה
ואל אדם
תשוב**

קוח נשלטקה מטהיל
בכיניות רלה בדשchan
קוח נשלטקה מטהיל
בפערות גולן לזראות.

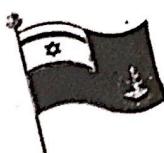
לבך אל תבכו לוולן,
בכיך ליריד בברכבות ביתו,
בכיך לשים את מטבחו
לעתך כיטו פאמורין,
בכיך לתקלום מוחר בקסלט�
בכיך לגזר מודר,
בכיך לדקעות שאנו וברות.

ובקביב קה
סם ושם ואמור לאשרה
מאדם אתה ואל אדם משוב.

יהודיה עמייחי

פקודת יום
מטעם
רא"ל אמנון ליפקינשטיין
ראש חמטה הכללי

מפקדי צה"ל וחיליו,

צבא ההגנה לישראל, מרגעיו היום דגליו, מצדיע בכאב לMITTED בנו שנפלו אתמול בדרכם למשימות ביטחון בdroot לבנו, להגנת תושבי הארץ.

אסון בקנה מידת חסר תקדים פקד את צה"ל ומדינת ישראל, ולבנו עם המשפחות השכולות, המבכוות אובדן חיים צעירים, אובדן יקיריהן.

צה"ל נמצא במלחמה מתמדת, מתחמת, לחגן על מדינת ישראל בגבול הצפוני ובכל מקום אחר, ומשימה זו גובה מעט לעת, לעיתים קרובות מדי, קורבנות בתקיפות, במשימות ביטחון שוטף ובתאונות.

כל קורבן יקר לנו, כל קורבן הוא עולם ומלאו של כאב. בשעה קשה זו, שעיה שמדינת ישראל מבכה את בניה, נתחזק ונתנחים באמונה בכוחו של צה"ל להתגבר על חасון, בהכרה שצה"ל חזק ונבון ללמידה את הלקחים, בידיעה שאין לנו דרך אחרת ללבת נח במלוא העוז, התבונה והתנופה - זו הדרך להגנה על ביטחון מדינת ישראל ועוצמתה. צה"ל מאמץ אל לבו את המשפחות השכולות, מבקש לחבר ולוחם ומחזק את ידיהם.

אמנון ליפקין שחך, רא"ל

ראש חמטה הכללי

כ"ח בשבט התשניא (5 בפברואר 1991)

